

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Ruppert Ildikó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Tollárné dr. Szekeres Marietta jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Tolna Megyei Bíróság 2007. január 17-én kelt 9.K.20.848/2006/3. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 9.K.20.848/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 23.100 (huszonháromezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság 2003-2004 évek vonatkozásában lefolytatott ellenőrzése alapján a felperes terhére általános forgalmi adónemben 385.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, és 150.000 Ft adóbírság, 61.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte azzal, hogy a befogadott számlák hiteltelenek, ezért adólevonásra alkalmatlanok voltak. A megállapított tényállás szerint a megrendelők különböző önkormányzatok voltak, a vállalkozók a P. Bt., valamint K. Bt., ezek alvállalkozója volt a felperes, míg a felperesi szubalvállalkozók az A. Bt., illetve az A. Kft. voltak.

Az alperes 8429346046 számú határozatával az első fokú határozatot helyes indokai alapján helybenhagyta részben azért, mert a számlákban rögzített gazdasági esemény a felek között nem jött létre, részben a számlákban feltüntetett teljesítés nem minősült valósnak. A felperes számla-kiállítási időpontja megelőzte a számla befogadásának időpontját.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a gazdasági esemény a számlákban szereplő felek között, annak megfelelő tartalommal ment teljesedésbe. Sérelmezte, hogy az adóhatóság nem tárta fel teljes körűen a tényállást, nem szerezte a számlakibocsátó adóalany nyilatkozatát.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdés a) pontjára és 35. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (2) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy csak az a számla alkalmas adólevonásra - mind formai, mind tartalmi szempontból -, amely megfelel a jogszabályi követelményeknek. Az Áfa tv. 13. § (1) bekezdés 16. pontja taglalja a bizonylat kötelező adattartalmát.

Az első fokú bíróság álláspontja szerint az adóhatóság bizonyítási, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, és alappal állapította meg, hogy a gazdasági esemény nem a szerződés szerinti, illetve a számlákban feltüntetett felek között jött létre.

A vitatott számlák teljesítésével kapcsolatban a felperes által nyújtott bizonyítékok nem voltak elégségesek az alperesi állítással szemben.

A kifogásolt 4 számlával kapcsolatban az Sztv. 166. § (3) bekezdésére, az Áfa tv. 16. § (3) bekezdésére, 43. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással megállapította, hogy a felperes egyéb gazdasági megfontolásokból sem hivatkozhat a részére teljesített szolgáltatás és a továbbított szolgáltatás időbeli eltolódására, arra, hogy olyan számlákat fogadott be, amelyekben a feltüntetett szolgáltatásokat már korábban továbbszámházott megrendelőjének. Ezek a számlák tartalmi fogyatékoság okán nem minősültek hiteles bizonylatnak.

Alapvető tartalmi elem hiányában a befogadó alanyt nem illeti meg az adólevonás joga, e körben az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésében írt kellő körültekintésre sem hivatkozhat alappal.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Elsődleges kérte annak megváltoztatását és a terhére megállapított joghátrányok mellőzését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új határozat hozatalára utasítását. Jogi álláspontja szerint az alperes nem tett eleget a tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettségének, e körben a bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes ezeknek eleget tett. A megfelelően dokumentált gazdasági esemény a számlák szerinti tartalommal ment végbe.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta részben a gazdasági esemény hiányára hivatkozással, részben a számlákban szereplő teljesítési időpontok hiteltelensége miatt.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozat felülvizsgálatát végzi el a fél által megjelölt jogszabálysértések körében. A fél hivatkozhat részben anyagi jogszabálysértésre, részben eljárási jogszabálysértésre, ez utóbbinak azonban az érdemi döntésre is kihatással kell lennie.

A közigazgatási perben a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság döntését vizsgálja felül és áttételesen az alperesi határozat jogszerűségét. Azt a körülményt, hogy az alperes eleget tett-e tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettségének, az első fokú bíróság vizsgálta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban azt vizsgálta, hogy az alperes tényállás felderítési kötelezettségével kapcsolatban az első fokú bíróság megállapításai helytállóak-e vagy sem. Vizsgálni kell, hogy az első fokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta-e, e körben megállapítható-e iratellenesség. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékokat már nem értékelheti, és nem mérlegelheti felül, kivéve, ha a bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azonban az első fokú bíróság a fenti hibáktól mentesen a tényállást teljes körűen feltárta. A bizonyítékok megfelelő mérlegelésével okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes eleget tett tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettségének, az alperesi határozat megállapításai helytállóak, így határozata nem sértett jogszabályt.

Mind az alperesi határozat, mind az első fokú bíróság részletesen ismertette, hogy mely számlák vonatkozásában nem állapítható meg a gazdasági eseménynek a számlában szereplő felek közötti megvalósulása, és mely számlák vonatkozásában állapítható meg a teljesítési idő eltolódása. E körben az Áfa tv. és az Sztv. szabályai egyértelműek a tekintetben, hogy csak befogadott és teljesített számlában szereplő gazdasági tevékenységet számlázhatott volna a felperes tovább, korábbi számlázása nem volt jogszerű.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2008. március 20.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó
bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró**